

שזבו

מוסדות ברסלב שזבו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קמ"ט
פרשת נח
ב' חשוון תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'ת"ה	ב'ש
17:21	17:36	17:29	17:42
18:32	18:38	18:33	18:35
19:12	19:10	19:10	19:13

חומשים לפי לח ציטוט לבית

מאת מוריני
הרב שליט"א

אור בתוך ההושע

"צֹהֵר תַּעֲשֶׂה לְתִבְהָ (בראשית, ו', ט"ז)"

יצעק! יצעק אל ה' באמת מעומק הלב, צעקות אמיתיות מעומק הלב. וצריכים כל הזמן לצעוק אל ה'.

וכשאדם נמצא בציבור – אז שיעצק בשקט, שיעצק מעומק הלב.

המלחמה ביצר הרע

אדם נמצא בתוך תהום, בתוך תאוות נוראות. ואם הוא יצעק לצאת מהדברים האלה – אז תתגלה לו נקודת אמת. וזה שכתוב: "אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא", "אָנָּה ה' הַצְּלִיחָהּ נָּא" – שצריך לצעוק לצאת מהתאוות.

מילא, אדם חייב חובות גדולים, צריך לכסות את הצ'ק, לחפש הלוואה – אז הוא צועק לה' "הושיעה נא". וכאשר הוא נושע – עכשיו על מה הוא יצעק?!

אלא עכשיו עיקר הצעקה והתפילה זה לצאת מהתאוות ומפגמי הברית ומהראיות האסורות, כי בכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו ורוצה להמיתו.

כל המלחמה זה עם היצר הרע. אם אדם יחליט לנצח את היצר הרע שלו, לצאת מכל הפגמים – אז יהיה כזה אור בעולם שכל עם ישראל יחזור בתשובה.

וזה מלחמה של 24 שעות! כל שנייה ורגע – אין שנייה מנוחה, אין שנייה שייצר הרע עוזב את האדם. כמו שאומר רבי עקיבא איגר זצ"ל באיגרת שלו, בצוואה שלו:

"היצר הרע שזור בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו".

אין פינה בשיער, בגידים, בעורקים שאין שם יצר הרע. כל הדם שלך – זה יצר הרע. הדמים העכורים מסיתים את האדם לדברים רעים, ורק עם צעקות מנקים אותם, רק עם לימוד תורה בעיון מנקים אותם, עם תפילה בכח מנקים אותם.

בכח האמת – בורא עולם חדש

ע"י אמת – בוראים את העולם. בוראים עולם חדש. כל רגע – זה נקודה של אמת. אפילו כשאדם נמצא בשאול תחתיות ומתחתיות, ומשם הוא צועק צעקה אמיתית לה' – "תוציא אותי מהתאוות הנוראות!" – זה בעצמו מראה שהוא נמצא באמת.

כל אדם הוא שורש לכל הנשמות, הוא שורש לשישים ריבוא נשמות, שורש לכל הנשמות שבעולם. וברגע שאדם יצעק באמת – "אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא" – אז הוא יצא מהשאול תחתיות שלו, ואז הוא יעלה איתו עוד אלפי אנשים, ואת כל העולם כולו.

ובאמת העניין שאיפה שהוא חטא שם יתקן, ויעמוד בנסיונות וכל מה שעובר עליו, אם אדם הולך ברחוב בעיניים פקוחות אז עכשיו ילך שם עם שמירת עיניים, אם אדם עמד 18 קצר יעמוד עכשיו 18 ארוך מילה במילה, העיקר שאדם יעשה תשובה באמת ואם הוא יעשה תשובה באמת אז הוא יזכה לעורר גם את כל העולם בתשובה.

"צֹהֵר תַּעֲשֶׂה לְתִבְהָ" – כלומר שתדבר דיבורי אמת המאירים... ועיקר הכוונה שכאשר הוא משוקע בתכלית התגברות החושך והקליפה, והוא כלוא ומסוגר בתוך החושך והאפלה המסבבת ומקפת אותו מכל צידי צדדים בכמה סיבובים, רחמנא ליצלן, ואין לו שום פתח ותקנה ותחבולה לצאת מתוך החושך – אזי עיקר עצתו שימשיך עצמו להאמת ויביט על האמת לאמיתו ויבקש רק האמת האמיתית. (ליקוטי מוה"ר ק"ב).

עיקר היסוד – אמת

אדם צריך לדעת: דבר ראשון, היסוד של הרבי זה אמת. כל מה שהרבי רוצה – זה נקודה של אמת. לא פוליטיקות, לא לשון הרע. ברוך ה', אדם אוכל, שותה, שמת, עד 120 שנה – אבל לאן הוא יגיע עם האכילה והשתיה? לאן הוא יגיע?

האדם נמצא בשאול תחתיות, כך הוא יבוא לעולם הבא? "האומר הקדוש ברוך הוא ותתן – יותרו מעיו". לכן צריך לצעוק אל ה' באמת!

תתחיל להיות איש אמת! שכל מילה תצא באמת. אדם צריך לצאת מהשינה שלו. אם הוא רואה שהמוח סתום והוא לא יכול ללמוד – מה אדם עושה? הולך לישון? המוח סתום? תלך לשדה! תצעק לה'! עד שיפתח לך המוח. "מן המצר קראתי ה'", "ממעמקים קראתי ה'".

הצעקה מהלב

כי כל אדם נמצא בתוך המצר, וע"י צעקה באמת – ממשיכים את העצות לצאת משאול תחתיות, מהחושך. צריכים לדעת את העצות כדי לצאת מהחושך, בחינת "מים עמוקים בלב איש" – מים זה העצות שמתגלים ע"י הצעקה מהלב.

יש מים עמוקים, נחל נובע מקור חכמה. העצות של רבינו – זה נחל נובע, מעיינות נובעים. תן צעקה! צעקה אחת ממעמקים! תחפור קצת לעומק – אז יצאו גיזורים של מים, נהרות של מים, יתגלו לך העצות לצאת מהחושך.

הרבי אמר: גם לי היה קשה להתפלל, גם לי היה קשה ללמוד, אבל בכיתי וצעקתי לה'!

לימוד התורה והמאבק הפנימי

אדם בקלות יכול ללמוד מתמטיקה, פיזיקה, אבל גמרא – קשה לו ללמוד. המוח של אדם זה מוח גשמי, מוח של בהמה, מוח של גוי. כמו שגוי יכול ללמוד מתמטיקה וכו' – גם הוא יכול ללמוד.

אבל דבר רוחני קשה ללמוד, גמרא זה דבר רוחני. ע"י לימוד הגמרא זוכים להפוך את הגשמיות לרוחניות.

ולכן, אם אדם רואה שהוא לא יכול ללמוד – על זה גופא יתפלל! על זה גופא

שו"ת לשולחן שבת

אוויר של מחלוקת

הנאה מאויר שנכנס על ידי חלול שבת

רבותינו קנסו ואסרו להשתמש בתוצר שנעשה תוך חילול השבת הקדושה. קנס זה מכונה בשם מעשה שבת. וכך שנינו בשול"ע (א"ח ש"א, ס"א): "המבשל בשבת או שעשה אחת משאר מלאכות שבת – במזיד, אסור לו לעולם, ולאחרים מותר למוצאי שבת מיד, ובשוגג, אסור בו ביום גם לאחרים, ולערב (מוצ"ש) מותר גם לו מיד". וממילא בשאלתנו – שעבר הגבאי על איסור דאורייתא של סותר בהסירו את החלון – לכאורה יהיה אסור לשבת ליד החלון ולהנות משאיפת האוויר הצונן הנכנס. אולם נראה שיש להתיר להמשיך לישב בסמוך לחלון, משום שבגוף האוויר שממנו נהנה הבחור לא נעשה שום חילול שבת, אלא ההנאה באה בעקיפין מחילול שבת. ומלבד זאת, כניסת האוויר הייתה יכולה להיעשות בהיתר על ידי פתיחת החלון, אלא שמחמת המדינה

שאלה: סיפר בחור אחד: בשבת קודש הזדמנתי לבית כנסת מסוים שרוב מתפללי עדיין אינם בקיאים כל כך בדיני שבת. במהלך התפילה החלה אש המחלוקת לבעור בבית הכנסת. על מה התווכחו המתפללים? על פתיחת החלון! האחד קם ופתח את החלון בטענה שחם לו, מתפלל אחר התקומם וסגר את החלון בטענה שהוא יכול להצטנן בעקבות משב הרוח הקרה. בית הכנסת נעשה כמקרה, המתפללים הרעימו בקולם זה על זה – חלק טענו: "הרוח מפריעה לנו", והאחרים טענו: "ממש חנוק פה, אין אוויר לנשימה..."

עד שלפתע אידע הלא יאומן: גבאי בית הכנסת קם והחליט לעשות מעשה – הוא פשוט נגש לחלון הגדול, הרימו בשתי ידיו, הסירו לגמרי מהמסילה והניחו בצד! "עתה הסתיים הוויכוח, ממשיכים בתפילה", הכריז.

שואל הבחור: האם היה מותר להסיר את החלון מהמסילה בשבת? ועל הצד שהדבר אסור – האם מותר לי להמשיך לשבת במקומי, שהיה ליד החלון? שהרי בסתר ליבי רציתי שהחלון ייפתח, הואיל והחום העיקר עליי...

תשובה: א. הדין הוא שהתנוללה דלת או חלון על צידיהם, וכן העותן דלת או חלון הזזה במסילה שלהם – הרי זה חייב משום מלאכת בונה, ופרוק דלת או חלון מצדיהם אסור משום מלאכת סותר (ראה שול"ע ש"ח, י).

ב. ומעתה הבה נדון: האם מותר להנות מחילול השבת שנעשה? ובכן,

הלך הגבאי והסיר את החלון. ג. יודגש, שאף שאין כאן איסור משום הנאה מ"מעשה שבת", מכל מקום אסור לבחור לנקוט פעולה שניכר יהיה מתוכה שהוא מעוניין ליהנות ממציאות האיסור שנעשה במקום, כגון להתקרב אל החלון או להפנות מבטו לכיוון משב האוויר שנכנס ולשאוף אותו ברצון וכיוצא בזה. אם יעשה זאת – יהיה בכך זלזול בכבוד השבת וחילול השם, כיון שמדא לא אכפת לו שחילולו כאן את השבת, ואדבר, הוא שבע רצון מכך.

סיפור לפרשה

האוד בין דפי הספר

"בא אתה וכל ביתך אל התבה (בדשית ד, א)"

רבי אליהו חיים רוזין, יליד קאמראווע שבפלך לומזה, התייתם מאביו בהיותו בן חמש בלבד. כילד צעיר קיים בעצמו את דבר חז"ל: "הוי גולה למקום תורה". הוא למד בחידוד שבעיד אוסטורובה, ובשל העוני נאלצו הילדים לאכול "טעג" – ימים קבועים אצל בעלי בתים. לעיתים שכח לאן עליו ללכת, וביישנותו מנעה ממנו לבקש – ונשאר רעב.

ילדות של יתמות ותורה

אהבת התורה בערה בלבו, ושכלו הישר הקנה לו שם של חריף ומבין. לעיתים היה מסביד לחבריו את הסוגיה עוד בטרם הבינו אותה בעצמם.

בגיל שנים-עשרה כבר עבר לשיבת לומזה המפורסמת, שם נודע כמתמיד מופלג. יתמותו הביאה אותו להרהר רבות בתכלית חייו ולהשתוקק לקרבת אלוקים. בכל פעם שאמו האלמנה באה לבקרו, היה ראש הישיבה, הגאון רבי יחיאל מיכל גורדון זצ"ל, קם לכבודה ואומר: "אישה שמסרה נפשה כך – ראויה לכל כבוד".

המשגיח החדש והלהט הפנימי

לאחר פטירת המשגיח בשיבה התקשו למצוא לו מחליף שירצה גם את החסידים וגם את הליטאים שבמקום. לבסוף מונה רבי משה רוזנשטיין זצ"ל, שבנועם מידותיו שבה את לב הכול. בשיחותיו עורר בלב התלמידים אהבת ה' ויראתו.

אליהו חיים הצעיר הרבה לשהות בספריית הישיבה העשירה. יום אחד, בעיינו בין הכרכים הישנים, מצא ספר שדף שערו חסר. מרגע שהחל לקרוא – חש כאילו עולמות אחרים נפתחים לפניו. לשון הספר הייתה פשוטה ועמוקה, דברי לב ונשמה שלא פגש מימיו. ככל שהתקדם בקריאה, הבין כי רבים מהרעיונות ששמע מן המשגיח מקורם באותו ספר פלאי. בידור קצר גילה לו: זהו אחד מספרי הרבי הקדוש רבי נחמן מברסלב.

הספר שהפך את חייו

מאותו יום לא מש הספר מידיו. תורתו ותפילתו קיבלו טעם חדש, ולבו נפתח לפני בוראו "כדבר איש אל רעהו". רוח חדשה נשבה בנפשו. בלבו גמלה ההחלטה לנסוע לעיר אומן – מקום מנוחת הרבי שמילותיו הציתו בו אש של אמונה. לאחר נדודים קשים הגיע לשם לאחר פסח תרע"ה. שם נשא אישה מטפליק, ולימים היה לאחד מגדולי חסידי ברסלב, מפין תורה וחסידות ברוסיה הסובייטית ובארץ ישראל. ספר קטן אחד שגילה במקרה – הפך את חייו מן הקצה אל הקצה.

חנוך לנער

מתנה מחיבת

מאת: הרב"ג פנחס ברייער שליט"א
מחבר ספר "לגור" על חינוך ילדים

מתנה נצחית – קדושת הכהונה: לא רק המצוות הן מתנה וזכות המחייבת בכל מצב, אלא גם הדרגות בעם היהודי – מרגע שנבקעו, הרי הן אינן ניתנות לשינוי.

על הפסוק "וקדשתו" (בפרשת אמור) דרשו חז"ל שכאן מחייבים כל כוון בקדושת הכהונה. כוון שאינו חפץ בקדושתו ורוצה להינשא לחללה – מכים אותו ומסירחים אותו לגרשה ולהישאר בקדושתו.

אמנם ביסודה ניתנה הכהונה לאחר במתנה, בזכות ששמו בליבו בגדולת אחיו הקטן, ובהמשך ניתנה הכהונה לפנחס ולבניו בזכות שקינא קנאת ד'. אך מרגע שקיבלו את מתנת הכהונה – הריהו מחייבת בקדושתה ובהגבלותיה כל כוון וכוון. (הקדמה לפרשת)

מחויב לכל תריג מצוות דאורייתא ולכל ההוספות והגדרים מדרבנן.

יעשה יהודי מה שיעשה, גם אם רח"ל ישתמד, יתנצר או יתאסלם – בכל מצב יישאר יהודי, והחוב יישאר בתוקף. הרמב"ם ראה פעם יהודי מומר אוכל דבר מה ללא ברכה וגער בו על כך בחומרה. צחק המומר ואמר: "אני עובר על כל האיסורים החמורים שבתורה, אוכל דבר אחר ביום כיפור לתיאבון, ואתה גוער בי על זוטות כאכילה בלא ברכה?"

ענה הרמב"ם: "אל תדמה בנפשך להימלט ביום הדין בתירוץ שהיית מומר ורשע גדול, כי על כל דבר ודבר תצטרך לתת דין וחשבון – גם על אכילה ללא ברכה. ענוש תיענש על קלה כבחמורה".

החובה שהיא זכות: כל יהודי, בן לעם הנבחר, זכה בחובה שהיא זכות מיוחדת: יהודים חייבים לקיים מצוות – בין אם יש להם חשק ומצב רוח מתאים ובין אם לאו.

אמנם לפני קבלת התורה ניתנה לעם ישראל הבחירה אם רוצים הם בתורה אם לאו, אך מרגע שענו כולם, כל נשמות ישראל לדורותיהם, "נעשה ונשמע" – הפכה התורה לחיוב כולל ומתמיד.

הקב"ה כפה עליהם הר כגיגית: אם תקבלו את התורה – מוטב, ואם לאו, שם תהא קבורתכם. ובתוספות מבואר שעניין הכפייה נועד לחייב גם בדורות ובמקרים שישגו למצב של אי רצון או חוסר חשק. יהודי חייב לעולם – לרגע אינו מפסיק להיות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

במוקד מוסדות נחמת ציון מתקבלות מדי שבוע שיחות מרגשות ממי שזכה לראות ישועות בזכות התרומה למוסדות. אחת מהשיחות האחרונות הגיעה כשמוקדן המוסדות, יצר קשר עם תורמת – מיכל, שתרמה בעבר לזכות לזיווג הגון. במהלך השיחה סיפרה מיכל בהתרגשות כי לאחר התרומה, לא עברו אלא כמה חודשים – וזכתה להתארס, וכיום היא כבר נשואה ב"ה. אך בכך לא תם הסיפור. גם אמה, שראתה את הישועה הגדולה שפקדה את בתה, החליטה אף היא להשתתף ולהרים תרומה לזיווג הגון, הפעם עבור אחותה של מיכל. והנה פלא – בתוך זמן קצר נוסף, גם האחות זכתה לזיווג הגון, והשתיים נישאו בהפרש של כחודשיים בלבד! מיכל סיפרה כי היא רואה בכך אות מיוחד מלמעלה, שהכול בזכות הזכות הגדולה של התרומה למוסדות.

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 שלוחה 2

הגאון רבי עובדיה ב"ר יעקב יוסף זצ"ל בעל 'יביע אמר' ו'יחזה דעת' | ג' חשוון תשע"ד

רבי עובדיה יוסף נולד בבגדד בשנת תרפ"א, ועלה לארץ ישראל בגיל ארבע. למד בישיבות שבעיר העתיקה שבירושלים, והסמך לרבנות על ידי הראש"ל צ'צ'אז, הרב עוזיאל. בשנת תש"ז שמש בתפקיד אב בית דין בקהיר שבמצרים, ובשנת תש"י חזר לארץ ישראל. הוא מנהל לדין בבית הדין של פתח תקוה, ולאחר מכן נבחר לתפקיד הראשון לציון והרב הראשי לישראל. נודע בגאונותו המפלגת בכל חלקי התורה ובקיאותו המדהימה. זכה להעמיד את יהדות ספרד על תלה, ולהחזיר לה את מנהגיה והליכותיה.

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו דגל בנשיאות מדינת ישראל הרב שליט"א

סוכת שלום

במעמד מורינו הרב שליט"א הילולת רבינו הקדוש ז"ל | סעודה מרוממת בסוכת הענק

בשנים האחרונות הפכה המסורת הנשגבה הזו לאבן דרך של ממש בקהילתנו הקדושה. מדי שנה, עם בוא חג הסוכות, נבנית מחדש סוכה עראית רחבת ידיים ומרשימה בממדיה, אשר הפכה לסמל של אחדות, קדושה ושמחה. סוכה זו משמשת במה מרכזית לכלל קהל אנ"ש, חסידי ברסלב, אשר מתכנסים בה לאכול, לשיר, להתוועד ולחוות יחד בחול המועד סוכות ח"י בתשרי את ההילולא המרכזית לזכר רבינו הקדוש הננמ"ח ז"ל -

באור של התעלות, באהבה ובאחדות שאין דומה לה. גם השנה, הקימו הנהלת מוסדות התורה והחינוך ברסלב נחמת ציון - שובו בנים את הסוכה המפוארת בחצר התלמוד תורה שברחוב עידו הנביא 10 בירושלים, והיא הפכה למוקד שוקק חיים של אור ותורה, שמחה והתעוררות לב. אוירת חג אמיתית שרתה במקום, כשניגוני שמחה וצלילי התרגשות התמזגו יחד למנגינה

בשנים האחרונות הפכה המסורת הנשגבה הזו לאבן דרך של ממש בקהילתנו הקדושה. מדי שנה, עם בוא חג הסוכות, נבנית מחדש סוכה עראית רחבת ידיים ומרשימה בממדיה, אשר הפכה לסמל של אחדות, קדושה ושמחה. סוכה זו משמשת במה מרכזית לכלל קהל אנ"ש, חסידי ברסלב, אשר מתכנסים בה לאכול, לשיר, להתוועד ולחוות יחד בחול המועד סוכות ח"י בתשרי את ההילולא המרכזית לזכר רבינו הקדוש הננמ"ח ז"ל -

אווירה של קדושה והתעלות
וללא ספק השפיע וישפיע שפע רב על כל המשתתפים ובני משפחותיהם, בגשמיות וברוחניות, עדי נזכה להתגלות השלמה ולגאולה הקרובה במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

לכבות מאוחדים בשמחת הצדיק, שמחה
טהורה ונקייה, רויית הודיה להשם יתברך על
הזכות הגדולה שנפלה בחלקנו - להיות חלק

שיאו של המעמד היה עם הישמע דברות קדשו של מורנו הרב שליט"א. הרב דיבר מתוך לב בוער, בעומק ובהתלהבות, על דרכו של רבינו הקדוש ז"ל, על עוצם גודל אורו ועל הדרך הישרה והאמתית שהנחיל לתלמידיו לדורותיהם. דברי הרב הדליקו אש של חיוזוק

לדור "נפתי ארנסטי הי"ו
להולדת הבן

תלמוד תורה וגמי בנים נחמתי ציון	ישיבה לצעירים כחמה ודעת	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבת מתחברים בכבוד השם	כולל אברכים העיר כחמה ודעת	כולל ברסלב והיינות	כולל אברכים צעירים שערי הוראה	התאחדות האברכים	גני בנות נחמתי ציון	בית 190 באר מרים	סמינר מתנחלים לילדים	חברת מתמידים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בקהילה
---------------------------------------	-------------------------------	--------------------------	-------------------------------	----------------------------------	-----------------------	-------------------------------------	--------------------	------------------------	---------------------	----------------------------	---------------------------	---------------------------------